

Publicerad 2007-02-26 01:19 av ännow

2007/02/20

Något som säkert ingen tycker är intressant och som ingen kommer orka läsa igenom, men som bara skrevs ner av min hand på en hemfärd...

Hemfärd från Vadstena, Billie the Vision spelar ingen roll och känslan när Livet hånar en

Sitter på bussen hem från Vadstena.

Jag gråter.

Jag hör hur Billie the Vision spelas i min mp3, men jag tänker

"Äh vad spelar det för roll, jag har ändå redan sett dem live en gång på Skylten och deras låtar kommer ändå snart vara sönderspelade för mina öron."

Jag kommer komma tillbaka till Linköping och fortsätta mitt gamla liv som om jag aldrig ens besökt Vadstena.

Jag ser hur vi närmar oss Linköping och jag önskar att jag bara kan få sitta kvar på bussen och att den bara ska fortsätta köra och ta mig varsomhelst.

Varsomhelst men inte hem igen.

Jag kan höra hur livet hånar mig i sitt skratt, hur det hånar mig för att jag var så dum och en gång faktiskt vågade hoppas på att något kanske kunde bli bra för en gångs skull.

Men nu när jag kom tillbaka till det vanliga livet från min paus, var det som att allting slog tillbaka på mig ännu hårdare och ännu verkligare.

Nästan ingenting känns meningsfullt längre,

och är det verkligen värt det då?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ännow med Poeter.se id #14441 innehar upphovsrätten